

Svar:

Den i spørgsmålet nævnte bestemmelse er identisk med den gældende kommunale styrelseslovs § 15, stk. 3.

Kommunalbestyrelsens afgørelser i henhold til bestemmelsen er en prøve af, om de retlige og faktiske betingelser for stedfortræderens indkaldelse er til stede. Afgørelsen heraf vil fortsat kunne efterprøves af tilsynsmyndigheden og domstolene efter de almindelige regler, som gælder for efterprøvelse af kommunalbestyrelsesbeslutninger, herunder om der foreligger en omgælse af bestemmelsen.

En egentlig ankeadgang, således at tilsynsmyndigheden på foranledning af en klage skønmæssigt kan omgøre en kommunalbestyrelsesbeslutning, uanset om dens lovlighed ikke drages i tvivl, findes derimod ikke i styrelsesloven, og jeg finder heller ikke, at en sådan adgang bør indføres.

Spørgsmål 39:

Kunne man ikke forestille sig en regel, hvorefter en borgmester – der ikke er valgt ved forholdstalsvalg – kunne afsættes gennem et konstruktivt mistillidsvotum, såfremt den pågældende ikke gennemfører kommunalbestyrelsesbeslutninger med den fornødne effektivitet?

Svar:

Spørgsmålet om kommunalbestyrelsens indgreb over for borgmestre er behandlet i betænkningen om kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v. (894/1980), kapitel IV, afsnit 12. Som det også fremgår af bemærkningerne til § 1, nr. 18 (forslaget til ny § 66), afvises i betænkningen et indgreb af politiske grunde af hensyn til kontinuiteten (side 104):

»Et kontinuitetsbrud er ikke mindst uheldigt, fordi den kommunale forvaltning i høj grad er tilrettelagt ud fra på forhånd fastlagte budgetterings- og planlægningsperioder. Under alle omstændigheder synes en udskiftning derfor at burde sammenkædes med budgetperioderne, hvorfor en forkortelse af valgperioderne synes at være at foretrække, såfremt der ønskes større politisk bevægelighed. En sådan ordning giver dog ikke muligheder for umiddelbar indskriden fra kommunalbestyrelsens side, hvortil kommer, at

manglende stabilitet og kontinuitet i de kommunalpolitiske organer under alle omstændigheder må forventes at medføre en forrykkelse af indflydelsen i den kommunale forvaltning til ugunst for de folkevalgte. Hyppigere udskiftning og ændringer i de politiske organer vil medføre, at disse i højere grad må støtte sig til viden hos og rådgivning fra de ansatte, som i denne situation bliver alene om at repræsentere kontinuiteten i kommunalforvaltningen.«

Derimod vil borgmesteren efter forslaget kunne erstattes af en anden, jfr. den foreslåede § 66, stk. 1 og 2, såfremt han vægrer sig ved – herunder forholder sig passivt over for pålæg fra kommunalbestyrelsen – at udføre de opgaver, som hører til borgmesterembedet.

Spørgsmål 40:

Har ministeren planer om at lade de kommunale organisationer være omfattet af styrelseslovgivningen?

Svar:

Det foreliggende ændringsforslag baserer sig på arbejdet i udvalget vedrørende kommunalt udvalgsstyre og magistratsstyre, og vedrører derfor kommunernes interne, styrelsesmæssige forhold.

Det har derimod ligget uden for udvalgets kommissorium at beskæftige sig med en eventuel udvidelse af området for styrelseslovgivningen, herunder tilsynsbestemmelserne.

For så vidt angår de kommunale organisationer kan jeg tilføje, at det umiddelbart må forekomme betænkeligt at lovregulere og dermed begrænse kommunernes adgang til i fællesskab at varetage deres interesser, f. eks. i forbindelse med forhandlinger med statslige myndigheder eller ved etablering af servicefunktioner.

Spørgsmål 41:

Ad § 1, nr. 15.

Kommunens midler forvaltes jo både af administrationen (herunder borgmesteren) og af de administrerende udvalg (rådmænd), og disse er over for kommunalbestyrelsen ansvarlige for en »fornuftig« administration. En kritisk revision kunne derfor være et hjælpemiddel, som ville være nyttigt.